

JOOST MAG HET EINDELIJK WETEN

Blijspel in drie bedrijven

door

HANS VAN WIJNGAARDEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **JOOST MAG HET EINDELIJK WETEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS VAN WIJNGAARDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen**

PERSONEN:

LOES DE WAAL - eigenares hotel "Het Veerhuis", dubbelrol. ca. 46 jaar

MIRA - haar dochter, 25 jaar

WILLEM - de "huisknecht", manusje van alles, ca. 40 jaar

CLAUDETTE - het Franse au-pair meisje, ca. 18 jaar

De gasten:

RONNIE BIERVLIET - ca. 17 jaar

BAS DE GEUS - ca. 18 jaar

JOOST VAN HAM - ca. 50 jaar

ANNEMIEK VREDE - ca. 40 jaar

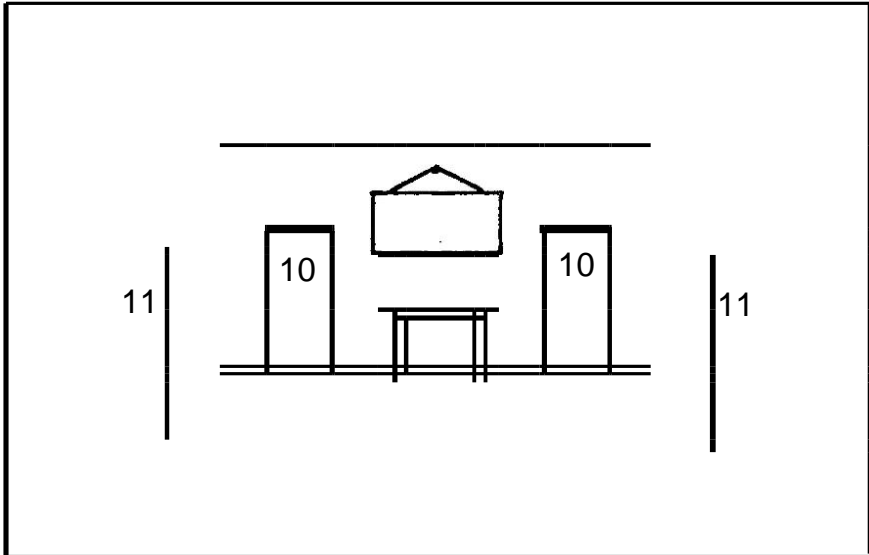
OMA VERHEUL - ca. 70 jaar

KEES HORDIJK - ca. 50 jaar

ELLEN - zijn vrouw, ca. 48 jaar

DE PLAATS:

Het stuk speelt zich af op de eerste verdieping van het hotel "Het Veerhuis", in een zithoek, gelegen tussen de kamers 112 en 114.

In die hoek staan twee zitjes, elk bestaande uit drie fauteuiltjes, plus 'n rond tafeltje met tafelkleed, 'n asbak en 'n vaasje bloemen. De hoek biedt richting zaal uitzicht op de rivier. Midden in de linkerwand is een deur, waarop het kamernummer 114. De wand wordt verlicht door twee wandlampjes en verfraaid door twee schilderijtjes aan weerszijden van de deur. De rechterwand is op dezelfde manier uitgevoerd, met dien verstande, dat op de deur het nummer 112 staat. De achterwand is niet vast aangesloten op de zijwanden, maar staat geheel zelfstandig op een afstand van minimaal één meter er van af, aldus naar links en naar rechts de gang suggererend, waaraan hotelkamers liggen. In het midden van die achterwand hangt een groot schilderij, belicht door een spotje. Aan beide zijden van dit schilderij is een deur, genummerd 102 (links) en 103 (rechts). Aan weerszijden van iedere deur hangen twee wandlampjes. Onder het schilderij staat een tafel met daarop een plant en wat snuisterijen. Aan beide zijden op het voorplan een paar flinke kamerplanten, die het uitzicht op het toneel natuurlijk niet mogen belemmeren. Op de hoek linkerwand/gang hangt een wandtelefoon, die rechtstreeks in verbinding staat met de receptie. De gang links leidt naar het trappenhuis en dus naar de benedenverdieping.

TIJD:

Eerste bedrijf: een Vrijdagmorgen in Mei.

Tweede bedrijf:

Eerste tafereel: ongeveer 'n half uur later.

Tweede tafereel: in de nacht daaropvolgend, ca 12 uur.

Derde bedrijf: Zaterdagmiddag omstreeks half twee.

PERSOONSBESCHRIJVING:

LOES: is een sympathieke, rustige gastvrouw, die het niet gemakkelijk heeft.

MIRA: lijkt uit de aard der zaak sprekend op haar moeder. (dubbelrol)
Ze is vrolijk en opgewekt, heeft voor iedereen 'n vriendelijk woord.
Het timbre van haar stem ligt wat hoger dan dat van Loes. Haar bewegingen en haar spreektempo zijn wat sneller.

CLAUDETTE: is een leuk au-pair meisje met een grappige Franse tongval. Spreekt de "h" niet uit. De "g" is 'n zachte "k". De "r" wordt sterk brouwend gesproken. Haar optreden is ontwapenend charmant.

WILLEM: is als jongen van 15 jaar in dienst van "Het Veerhuis" gekomen en zo langzamerhand het "factotum" van de zaak. 'n Rustige, fijne en betrouwbare kerel. Nog steeds vrijgezel.

RONNIE: mag 'n aardig kind zijn om te zien, haar aard is niet zo fijntjes. Over het paard getild als ze is, is ze nergens tevreden mee. We kunnen haar typeren als 'n vervelend nest.

BAS: is 'n prima knul, die "idolaat" is van Ronnie. Ze hebben elkaar "gewonnen" op een kwis tijdens een feestavond, georganiseerd door een winkeliersvereniging in een van onze kleine provinciestedjes. Hoofdprijs: een superlang weekend in een hotel.

JOOST: is 'n forse gebruide kerel, netjes in 't pak. Vrijgezel en pijprokend.

ANNEMIEK: is een fanatieke milieuactiviste. Bovendien leeft ze heel gezond en wil die life-style aan anderen opdringen. Geëmancipeerd. Is niet met de mode meegegaan en daarom een onopvallende grijze mus, met 'n grote uilebril met zwaar donker montuur.

OMA VERHEUL: is een kras dametje, die het plaatselijk diálect spreekt. Heeft gratis onderdak in het hotel, tot haar nieuwe huis aan de overkant van de rivier klaar is. De gemeente moest wel tot die stap besluiten, omdat Oma's ouwe huis onteigend is voor de aanleg van de nieuwe oprit naar de brug en Oma nergens onderdak kon vinden.

ELLEN: is een rustige beschaafde vrouw in moeilijkheden.

KEES: is egocentrisch en lichtgeraakt, maar zich jammer genoeg niet bewust van die fouten.

N.B.

De gasten van het hotel zijn allemaal min of meer op zichzelf aangewezen. Praten derhalve niet zo spontaan met elkaar. Maar ze dénken natuurlijk wel. En omdat die gedachten best wel interessant zouden kunnen zijn, worden ze hoorbaar gemaakt door een bandrecorder, die van te voren ingesproken is door de betreffende persopn. De toon van die ingesproken tekst dient sober te zijn, met weinig klankkleur. De achterliggende emoties 'moeten louter door verschil in tempo en volume worden weergegeven. Tijdens het afspelen moeten mimiek, houding, gebaren en bewegingen van de "denker" natuurlijk vloeiend aansluiten bij die tekst. De * gedachten * staan steeds tussen twee * * aangegeven. Lange "denkteksten" worden 'n enkele keer onderbroken door korte, hardop geplaatste opmerkingen, indien de emotie dit eist. Van groot belang is een goede en attente geluidsman/vrouw!

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opent zien we niemand op het toneel. Dan komen tegelijk: Claudette rechts uit de gang met de "vuile was", d.w.z. ineengefrommelde lakens en slopen...., en Willem van links met een gereedschapstas en gekleed in 'n stofjas. Ze passeren elkaar in het midden.

WILLEM (*opgewekt*): Goedenmorgen Claudette....

CLAUDETTE ("*zingt*", *vrolijk*): ...Bonjour m'sieur Wiellèm! (*links gang af*)

WILLEM (*rechts af komt direct terug*): O ja, Claudette, luister eens....

CLAUDETTE (*links op*): Oui m'sieur?

WILLEM: Als er straks nieuwe gasten komen moet jij ze naar hun kamer brengen.

CLAUDETTE (*verbaasd*): Iek...? Maar datte doen Mira toujours?

WILLEM: Mira staat 'n uurtje aan de balie om de mensen in te, schrijven

CLAUDETTE: O.... ? En waar Madame la Patronne?

WILLEM: Die is naar de kapper.... eh... coiffeur. Begrepen?

CLAUDETTE (*knikt*): Oui m'sieur.... Kappèr... Compris... En ieke breng gast naar kamèr...

WILLEM: Denk erom dat je vriendelijk bent. (*glimlacht*) Nou ja, dat hoef ik je niet te zeggen. Jij bent altijd vriendelijk.

CLAUDETTE (*wat verlegen*): Merci m'sieur... Datte alles?

WILLEM: Ja, dat was alles. Doe je best.

CLAUDETTE: Koed m'sieur. (*links af*)

WILLEM (*rechts af komt na even terug zonder gereedschapstas, denkt*)

Laat ik de receptie eerst even doorgeven waar ik zit (*pakt de hoorn van de wandtelefoon, wacht even*) Zeg Polly, als iemand me nodig heeft, ik ben op kamer 108. Daar is de sleutel van de kastdeur afgebroken. Waarschijnlijk moet ik er 'n nieuw slot inzetten. (*luistert*) *Wát... ?* In slaap vallen... ? (*verontwaardigd*) Zeg onderdeurtje, jij moet niet te veel praatjes krijgen, anders.... (*luistert*) O..., 'n, grapje... Ja ja... (*hangt de hoorn op*) *De jeugd van tegenwoordig heeft geen respect meer voor de ouderdom.* (*naar rechts*)

Oma komt uit kamer 103 op met een verrekijker, naar middenvoor, kijkt door die verrekijker naar de overkant van de rivier of, zo u wilt, naar het midden van de achterwand van de zaal. Willem kijkt om de hoek rechts wat Oma doet.

OMA (*denkt, wat boos*): * Net wat ik dacht! Ze zitte allemaol op d'r luie achterwerk! *

WILLEM (*bij haar*): Alles in orde, mevrouw Verheul?

OMA (*schrikt*) O, ben jij dat.... ? (*geeft hem de kijker*) Kijk zelf maor.

WILLEM (*kijkt naar hetzelfde punt als Oma, waarderend*): Nou nou, ze schieten al lekker op.

OMA (*verbaasd*): Hè .....? Laat zien. (*pakt de kijker, kijkt, nijdig*) Je bin niet goed snik man, ze schiete helemaol niet op. Ze voere juist geen klap uit!

WILLEM (*sussend*): Nee, nú niet. (*lacht*) Dat komt omdat ze nú koffie drinken.

OMA (*boos*): Ja! In mijn tijd!

WILLEM (*lacht*): Bouwvakkers hebben ook recht op 'n kop koffie.

OMA (*kijkt door de kijker*): Dat benne geen bouwvakkers! Dat benne lijntrekkers! As ze zo op d'r kont blijve zitte, dan is m'n huissie over 'n jaor nog niet klaor! Dan zit ik nog twaolf maonde in dit stoffige hotel te versjaggerijne!

WILLEM: Wat is dát nou ... ? Hebt u het niet naar uw zin?

OMA: Och, jullie benne best goed voor me. En ik krijg op tijd m'n natje en m'n droogie; dáór niet van. (*windt zich op*) Maor 't duurt allemaol zo duvels lang. De burgemeester had me beloofd asdat ik hier niet langer as vier maonde hoefde te bivakkere en dan zou 't huis klaor zijn.... Volges mijn bedoelde hij vier jáór!!

WILLEM (*sust*): Niet zo pessimistisch.

OMA (*dwars*): Ze schiete niks op. Ik heb nog nooit van m'n leve 'n stel venters zo zien lanterfante! En maor koffie drinke! (*verontwaardigd*) Jao.. toen ze m'n ouwe huis moste slope.... tóén hadde ze toch zo'n haost!! 't Lag in 'n uurtje tege de grond! 'k Heb 'r gewoon bij staon janke.

WILLEM: Dat kwam omdat u de onteigening zo lang had tegengehouden. En omdat de nieuwe oprit naar de brug voor het eind van de maand klaar moest zijn.

OMA (*triest*): Zeventig jaor had ik er gewoond... Ik was 'r gebore en getoge... M'n oudjes hebben ,r allebei d'r leste aosem uitgeblaoze en m'n man zaliger....

WILLEM (*met z'n arm om haar heen*): Maar nu krijgt u een mooi nieuw huis. Licht en luchtig. En het mooiste is dat u weer op het water uitkijkt.

OMA (*pinnig*): Jao, omdat ik dat erbij bedonge heb! Burgemeester, zei ik, as ik niet meer op het waoter ken uitkijke, dan ken je me net zo goed gelijk begraove.

WILLEM (*lacht*): En de burgemeester ging natuurlijk overstag??

OMA: Jao, wat dach-ie dan? Tege Opoe Verheul ken niemand op!!
(*wijst naar buiten*) Maar dat luiere van die druilore daargunter zit me
niks lekker. Daor gaon ik de burgemeester eerst effe over
optelefonere. En dan gaon ik náó het ete naor de overkant om die lui
te vertelle wat ik van ze denk. (*kijkt nog even*) O, ze zijn weer
begonne. (*moppert*) Nou... 't zel tijd worre! (*af 103*)

WILLEM (*schudt het hoofd*): * Waar dat mensje zich druk over maakt.
Op háár leeftijd * (*rechts gang af*)

Claudette komt uit linker gang op, draagt twee koffers en wordt
gevolgd door Ronnie en Bas, opent deur 114 met een sleutel aan een
label.

CLAUDETTE (*vrolijk*): Ditte zijn uw kamèr, madame. (*Ronnie af 114*)

BAS (*vriendelijk*): Dank u juffrouw. (*wil Ronnie volgen*)

CLAUDETTE (*weerhoudt hem*): Ah ah!! (*dreigt met haar vingertje*) Non
non!! U 'ebben kamèr 'onderd en zes, m'sieur.

BAS (*verbaasd*): Wat...? Ik dacht dat wij dezelfde kamer hadden?

CLAUDETTE: Ah non m'sieur, datte 'elemaal niet koed... Kamèr
'onderd en veertién ies besprook voor Madame en kamèr 'onderd en
zes ies besprook voor m'sieur.

BAS (*verbluft*): Als je me nou... Ik dacht....

RONNIE (*in de deur verschenen, lacht meewarig, uit de hoogte*): Ik
begrijp wat jij denkt, suffie. Maar toevallig wil ik jou helemaal niet op
m'n kamer hebben!

BAS (*onderdanig*): Ronnie, wat is daar tegen?

RONNIE (*kort*): Alles!

BAS: Ik begrijp jou niet. Onderweg was je zo aardig tegen me. En nou,
ineens...

RONNIE: Omdat ik dacht, dat die taxi ons naar een viersterrenhotel aan
de kust zou brengen. Maar niks hoor. (*minderwaardig*) Ik ben
veroordeeld tot hotel "Het Veerhuis" ..... 'n Muf hotelletje aan een
saaie rivier.

BAS: Wat maakt dat nou uit? Je kan hier toch ook best pret hebben?

RONNIE: Doe niet zo stom! Dacht ik lekker op het strand te kunnen
flaneren in m'n flitsende bikini... Alle jongens gek maken. Nou, die
bikini kan wel in m'n koffer blijven. Die boerekinkels hier gun ik het
niet dat ze.. (*wuift weg*) Nou ja, laat maar.... (*boos*) Ik wou dat ik nooit
had meegedaan aan die stomme kwis van die uitgedroogde
winkeliersvereniging!

CLAUDETTE: Kwis?? (*opgetogen*) Ah..., formidable!! Jou 'ebbe kewon kwis? Dan jou koom uit 'oogeveen. Datte ieke 'eb ke'oord van Madame la Patronne.

RONNIE (*blasé*): Je denkt toch niet dat ik blij ben met die prijs?

CLAUDETTE: 'Ier ook 'éél mooie omgeving. (*pakt haar bij de hand en neemt haar mee naar het voorplan, wijst "naar buiten"*) Moeten jou zien prachtige rivier.

RONNIE (*meewarig*): Laat me niet lachen... Rivier Het lijkt meer op een uit z'n krachten gegroeide boerensloot!! (*nijdig*) Waarom hebben ze in Hoogeveen niet wat beter in de bus geblazen? Ze deden net of we de honderdduizend hadden gewonnen. (*op 'n toontje*) Nee juffrouw.... wélk hotel zeggen we nog niet. Dát is een verrassing. We brengen u er op een Vrijdagmorgen met de taxi heen en halen u Zondagavond weer op. (*hard*) Maar ze durfden er niet bij te zeggen dat het op een koopje moest! Bah!! (*af*)

CLAUDETTE (*pakt Ronnie's koffer, vrolijk*): M'sieur moeten 'ier even wacht, dan breng iek koffer van mademoiselle op kamèr. (*af 114*)

BAS (*zit, staart naar buiten, denkt*): * 't Is een knappe meid, die Ronnie, maar ik vraag me af of ze wel zo lief is als ze eruit ziet.... Ik krijg trouwens de indruk dat ze me niet mag. Nou ja, niet getreurd, ik heb 'n heel lang weekend de tijd om haar voor me te winnen. In de taxi hebben we best leuk zitten praten... Ze zal toch niet bang voor me zijn? * (*opgelucht, hardop*) Ja natuurlijk, dát is het....

CLAUDETTE (*114 op, lief*): Kaan jou mee m'sieur? (*pakt koffer van Bas*)

BAS (*staat op, lacht*): Niks geen monsieur. Zeg maar Bas.

CLAUDETTE (*verbaasd*): Bas... ? Watte ies bás...?

BAS: Dat is m'n voornaam.

CLAUDETTE (*onder de indruk*): O la la.... ! Jou benne voornáám... ?

BAS (*lacht*): Nee, je begrijpt het niet. Bas is m'n... eh... roepnaam.

CLAUDETTE: Roep naam... ? (*haalt schouders op*) Ieke niet weet...

BAS: Hè, verdorie, hoe zeg ik dat nou in het frans? Eh..., je... m' appelle.... (*wijst op zichzelf*) Bas.

CLAUDETTE (*begrijpt*): Ah... oui! (*wijst op hem*) Jou... Bas... Je comprends. (*wijst op zichzelf*) Ieke... Claudette.

BAS: Mooie naam.

CLAUDETTE: Kaan jou mee..., eh..., Bas? (*naar rechts*)

BAS (*happig*): Graag! (*achter haar, denkt waardierend*) * 't Jonge, wat 'n lekker figuurtje! *

CLAUDETTE (*horen we nog "zingen"*): Jou zeker erg content met lang weekend logeren met zo mooie meisje .....?

RONNIE (*opent deur 114 en hangt 'n kaart "NIET STOREN" aan de deurknop*): * Zo..., voor het geval dat Bas denkt dat-ie zo maar bij me naar binnen kan stormen * (*sluit deur 114*)

JOOST (*links gang op met koffer, bekijkt de kamernummers*): * 102, 103... (*voorplan*) 114... (*wil oversteken naar 112, kijkt naar "buiten", zet z'n koffer neer*) 't Jonge, wat mooi.... Wat heb ik die groene polders lang gemist... 'n Plaatje gewoon... 't Is nog mooier dan in mijn herinnering *

CLAUDETTE (*rechts op, ziet Joost, bij hem*): Kan iek m'sieur misschien 'elp, m'sieur?

JOOST: Ik ben van Ham, meisje. Ik heb hier drie weken gereserveerd. De telefoniste beneden zei dat ik kamer 111 kon betrekken.

CLAUDETTE: Ah... (*wijst naar rechts*) Dat zijn 'ier juist om de 'oek, m'sieur. Zal ieke jou wijs?

JOOST: Erg vriendelijk van je, lief kind, maar ik vind het wel.

CLAUDETTE (*maakt kniksjje*): Comme vous voulez, m'sieur. (*links af gang*)

JOOST (*kijkt naar buiten, waarderend*): * Wat 'n pracht uitzicht... Dat zilveren lint van de rivier tussen de groene uiterwaarden. (*kijkt naar links*) Eigenlijk jammer van die brug. Die werkt storend in het landschap... Het veer is overbodig geworden. (*zet z'n koffer neer, zit en stopt 'n pijp*) Tja, dat zijn de concessies aan de moderne tijd.... De vooruitgang... Maar of het allemaal even mooi is... (*vertederd*) Hoe zou het Loes toch vergaan zijn?... Zou ze nog wel eens aan me denken?... (*schudt het hoofd*) Ho ho Joost..., geen sentimentele gedachten... Je kan de tijd niet meer terugdraaien, hoe graag je het ook zou willen... Dat is voorbij... Voor eeuwig... * (*zit voorovergebogen met de ellebogen op de knieën en pijp stoppend*)

MIRA (*links gang op met een stapeltje schone lakens, slopen en handdoeken, ziet Joost daar wat triest zitten, bij hem*): O... eh, dag meneer. Alles in orde? Ik bedoel...

JOOST (*staat op*): O jawel hoor... Ik... (*schrikt van haar gezicht, verward*) Maar.... (*opgewonden*) * O néé... dat bestaat niet... Die ogen!! *

MIRA (*bezorgd*): Voelt u zich wel goed?

JOOST (*herneemt zich*): Ja ja..., natuurlijk... Ik zat even wat te mijmeren en... (*wijst naar buiten*) van het uitzicht te genieten.

MIRA (*glimlacht*): Mooi hè?

JOOST: Ik kan er bijna niet genoeg van krijgen.

MIRA: Blij dat u er zo over denkt. Er zijn hele volksstammen, die er niets aan vinden.

JOOST: Dat is verdraaid dom.

MIRA: Tussen haakjes... bent u al ingeschreven?

JOOST: O... eh... nee, nog niet. Er was niemand aan de balie, maar de juffrouw bij de telefoon gaf me de steutel van kamer 111.

MIRA: Oh... ? Ja, dat is prima natuurlijk. Maar we moeten u inschrijven in het gastenboek.

JOOST: Ja oké, ik zal mijn fout onmiddellijk herstellen. *(naar links)*

MIRA: Nee, dat is niet nodig. Als ik straks beneden kom zal ik het wel doen. Hoe is uw naam?

JOOST *(lacht)*: Tweede foutje.

MIRA *(verbaasd)*: Foutje...? Hoezo?

JOOST: Ik heb me niet voorgesteld. *(geeft hand)* Ik ben van Ham. J. van Ham.

MIRA *(schudt hand)*: Dag meneer van Ham. Ik ben Mira. Wat is uw adres?

JOOST: Ik heb, eerlijk gezegd geen vaste woon- of verblijfplaats.

MIRA *(verbaasd)*: O nee.....? *(lacht)* U ziet er allerminst uit als een zwerver.

JOOST: Dank u. De oorzaak is dat ik vorige week ben teruggekeerd van een langdurig verblijf in het buitenland.

MIRA: Dat verklaart alles. Mag ik u uw kamer wijzen?

JOOST: Nee nee, ik weet..., het is daar om de hoek.

MIRA: Ik hoop dat u een prettige tijd bij ons zult hebben.

JOOST: Daar twijfel ik niet aan. *(Mira rechts gang af. Joost kijkt haar na, verbaasd)* * Niet te geloven!! Als ik niet beter wist zou ik zeggen, dat is LOES!! Dezelfde mond! Dezelfde lieve ogen. Dezelfde stem! Geen dag ouder geworden! Maar ze noemt zich Mira... *(schudt het hoofd)* Joost, gebruik je verstand...., dat was Loes niet.... Dat moet haar dochter zijn... Maar die ogen dan...? En die houding...? * *(rechts gang af met z'n koffer)*

WILLEM *(na even rechts op met een deurslot, denkt mopperend)*: * Waarom zijn de mensen tegenwoordig toch zo verdraaid ruw? Dat slot is helemaal naar de knoppen. * *(pakt hoorn)* Polly, bel onmiddellijk die Doe Het Zelf zaak van Drogendijk in de Kerkstraat. Het nummer is 12 - 1 - 86... Maar opschieten, hè. Ik wacht ¹ * Er is niks meer veilig voor hun vernielzucht... Weer 'n boel werk... en de kosten voor een nieuw slot. Op zo'n manier verdien je geen cent aan die vanden * *(in de hoorn)* O, dag Henk. Hier Willem van het Veerhuis. Er is weer eens een slot van een van de garderobekasten kapot. En ik heb geen nieuwe meer. *(luistert)* Ja, dat weet ik wel, maar die heb ik alle drie al gebruikt. Laat die loopjongen van jou er gauw 'n stuk of vijf brengen, dan kan ik het nog repareren voor de volgende gasten arriveren. Je kent het type toch, hè...? *(luistert)* Ja

oké, ik reken op je. (*hangt de hoorn op*) * Als-t-ie nou maar opschiet
* (*rechts gang af*)

CLAUDETTE (*links gang op met Annemiek*): Jou 'ebbe kamèr 'onderd en negen, madame. (*wijst de zaal in*) Met uitzicht op rivier.

ANNEMIEK (*draagt zelf haar diplomatenkoffer*): Rivier? (*kijkt de zaal in*) Noem jij dat een riviér...?

CLAUDETTE (*vrolijk*): Oui madame. Ies datte keen rivier dan?

ANNEMIEK (*naar voorplan, hard*): Nee! Dat is een smeerpip!

CLAUDETTE (*verbaasd*): Smeerpip? Ieke 'eb keleerd datte noemen jullie rivier...? Datte dan niet goed. Iek moeten ont'oude: datte dus smeerpip! (*knikt dat ze het heeft begrepen*)

ANNEMIEK: Jij bent francaise, hè?

CLAUDETTE (*maakt 'n kniksje, vriendelijk*): Oui madame.

ANNEMIEK: Met "smeerpip" bedoel ik dat jullie, Fransen, de onhebbelijke gewoonte hebben om jullie afval in zo'n rivier te gooien.

CLAUDETTE (*verontwaardigd*): Datte niet waar!!

ANNEMIEK (*boos*): Jullie maken er een potje van met je kalimijnen en je industrie-afval! Jullie veranderen onze stromen in open riolen!!

CLAUDETTE (*boos*): Jou liege 'ard!!

ANNEMIEK: Spreek me niet tegen! Ik weet waar ik over praat. Ik ben milieudeskundige. Vanavond moet ik in het dorpshuis een lezing houden over oppervlaktewaterverontreiniging.

CLAUDETTE (*stampvoet*): Non! Non! Non! Ieke kooie nooit wat ien rivier!!

MIRA (*rechts gang op, verbaasd*): Claudette, wat doe je nou?

CLAUDETTE (*wijst op Annemiek*): Zij zeggen: Ieke kooie potje kallimijne in rivier!! En datte ies lieges!!

MIRA (*sust*): Liefje, je hebt het niet goed begrepen...

CLAUDETTE (*dwars*): O néé... ? Zij mij beskuldig!! Ieke nou boos!!

MIRA: Ga jij maar naar beneden, dan wijs ik deze mevrouw de weg. Welke kamer?

CLAUDETTE (*geeft haar 'n sleutel*): 'onderd en negen. (*links af gang*)

MIRA: Het is misschien handig dat u het volgende weet, mevrouw: U kunt vanaf half een gebruik maken van de koffietafel en vanaf zes tot acht uur dineren. (*naar rechtsachter*)

ANNEMIEK (*uit de hoogte*): Mag ik aannemen dat u. macrobiotisch voedsel serveert?

MIRA (*verbluft*): Hè ... ? Eh....., dat wil zeggen....

ANNEMIEK (*ongeduldig*): U weet toch wél wat ik bedoel, hè? Onbespoten groente, geen eieren uit die onmenselijke legbatterijen. Natuurlijk vlees van...

MIRA (*valt in*): Ja ja, ik snap het.... U kunt gerust zijn. Het eitje bij uw ontbijt morgenochtend is gelegd door een kip met een wit voetje.

ANNEMIEK: Wat? Wit voetje...? Daar heb ik nog nooit van gehoord.

MIRA: Nee, dat zal niet. (*gewichtig*) Zulke hoenders zijn uitermate zeldzaam... Alleen dié kippen die door hun gezonde eieren een "WIT VOETJE" bij de haan hebben gehaald mogen onze eieren leveren. Snapt u? Wij zijn de gelukkige bezitters van een toom van vijfentwintig van die superdieren.

ANNEMIEK: U houdt me voor de gek.

MIRA: Groenten komen uit eigen tuin. Worden nooit bespoten. Zelfs de zure regen krijgt geen kans. Als het gaat regenen, dan trekken wij er een enorm groot regenscherm overheen.

ANNEMIEK (*nors*): Klets niet. Dan krijgt de tuin toch nooit water?

MIRA (*overdreven*): Ajakkes...., wáter...?? Nee, wij geven onze groenten melk van scharrelkoeien!!

ANNEMIEK (*nijdig*): U probeert me belachelijk te maken!! (*grist de sleutel uit Mira's hand, rechts af*)

MIRA (*roept haar na*): Derde deur rechts, mevrouw! (*lacht*) * Wat 'n verschrikkelijk mens. Zeker bang dat we haar zullen vergiftigen? * (*links af gang*)

BAS (*rechts gang op*): * Ik zal maar een pilsje gaan pakken beneden aan de bar. (*wil links afgaan, stokt*) O, wacht... misschien wil Ronnie ook wel wat drinken... * (*naar 114, klopt op de deur, krijgt geen antwoord, klopt nog eens en roept*) Ronnie?... Ronnie, ben je daar?... (*geen antwoord*) * Misschien is ze al beneden.. (*luistert*) ik hoor niks * (*probeert door het sleutelgat te kijken*)

ELLEN (*op 112, ziet Bas, verbaasd*): * Wat krijgen we nou? Een gluurder in het hotel? * (*streng*) Wat ben jij daar aan het doen, jongeman?

BAS (*betrapt, verward*): Hè...? O... eh.., ik.. eh.. ik had trek in een pilsje...

ELLEN: Ja ja, en toen dacht jij: ze zullen in dit hotel het bier wel door de sleutelgaten naar buiten spuiten? 'n Pilsje koop je beneden in het restaurant, begrepen?

BAS (*timide*): Ja mevrouw. Maar ik wilde m'n meisje... (*klopt, zonder te kijken weer op de deur, maar mist die omdat Ronnie hem juist opent*) Oh... eh... ben je daar?

RONNIE (*houdt hem de kaart "NIET STOREN" voor z'n neus, uit de hoogte*): Kan jij niet lezen?

BAS (*onderdanig*): Jawel....., maar ik dacht.... eh..., dat geldt toch niet voor mij?

RONNIE (*hard*): Ja dááág!! (*klapt de deur dicht*)

BAS (*bedremmeld*): Maar....

ELLEN: Nou nou, dat liegt er niet om. Nogal kort aangebonden als je 't mij vraagt.

BAS (*opgelaten*): Och... eh, ze zal vermoeid zijn van de reis.

ELLEN: Dan moet je haar voorlopig maar met rust laten. Ik kan me voorstellen dat je na zo'n behandeling aan een pilsje toe bent, jonge vriend. Weet je wat...? Neem er maar twee, en laat ze op mijn rekening schrijven. (*wijst naar de deur*) Kamer 112.

BAS: Dat hoeft niet mevrouw.

ELLEN (*lacht*): Ik wil je laten zien dat niet alle vrouwen zo onvriendelijk zijn. Ga jij maar vast... ik kom zo en dan drink ik er één met je mee. Even m'n tas pakken.

BAS: Goed mevrouw. (*links gang af*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto